

gælder navnlig de Ændringsforslag, der er stillet til Lovforslaget om Statens Medvirken til en Reorganisation af Landmandsbanken. Ikke alle de Ønsker, vi har fremsat, er blevet opfyldt ved de stillede Ændringsforslag. hvad der vil ses af de Bemærkninger, Socialdemokraterne har gjort i den foreliggende Betænkning. Jeg skal kort gennemgaa de væsentligste af de stillede Ændringsforslag.

Ændringsforslag Nr. 1 forbedrer i og for sig efter vor Opfattelse ikke Lovforslaget, om end dette betydelig ændres. Ændringsforslaget gaar ud paa, at der ikke skal være en Præferenceaktiekapital paa 100 Mill. Kr., men paa 70 Mill. Kr., samt en Reservekapital paa 30 Mill. Kr., saaledes at den samlede nye tilskudte Kapital til Landmandsbanken bliver 100 Mill. Kr. De 30 Mill. Kr., der nu tages fra selve Præferenceaktiekapitalen, tages af det Beløb, som Nationalbanken skulde tegne, saaledes at den Aktiekapital, som Nationalbanken deltager med, ikke bliver mere end 5 Millioner, medens den indskyder 30 Millioner som Reservefond, naar de gamle Aktier er nedskrevet til et Beløb, som man ikke i Øjeblikket kan nævne med nogen som helst Bestemthed, eftersom man ikke kan sige med nogen Sikkerhed, hvad de gamle Aktier er værd i Dag, og endnu mindre kan sige, hvad deres Værdi vil være den Dag, da Nedskrivningen skal finde Sted. Den indskudte Reservekapital paa 30 Millioner skal først forrentes, efter at Præferenceaktiekapitalen er forrentet med 5 pCt. Derefter skal den ogsaa forrentes med 5 pCt. til Indskyderen, altsaa Nationalbanken. Om Nedskrivningen staaer der ikke noget i Lovforslaget; det bliver Rigsdagen, der gennem det nedsatte Udvalg paa 9 Medlemmer i Forbindelse med Handelsministeren træffer Bestemmelse om, til hvilke Beløb Nedskrivningen skal finde Sted. Den maa finde Sted paa Grundlag af de faktiske Oplysninger, der forefindes paa det Tidspunkt, da den skal foregaa. Udtrækningen af den nye Kapital, der indskydes, de 70 Millioner, bestemmes ogsaa af Rigsdagsudvalget i Forbindelse med Handelsministeren. Efter Lovforslaget og de stillede Ændringsforslag er det Rigsdagen, der gennem det nævnte Udvalg sammen med Handelsministeren træffer Beslutning om, hvad der skal ske med Hensyn til Ordningen af Bankens Statutter og dens fremtidige Forhold. Den af private indskudte Kapital skal først udtrækkes. Hvornaar en saadan Udtræk-

ning kan finde Sted, kan der ikke siges noget som helst om, det vil bero paa mange forskellige Forhold. Det er muligt at man ikke før langt ud i Tiden kan begynde paa noget saadant. Deraf følger ogsaa, at Spørgsmaalet om Udtrækningen af de 40 Millioner, som Staten indskyder, i Øjeblikket ikke er særlig aktuelt. En Gang frem i Tiden vil Spørgsmaalet komme til at foreligge, hvornaar kan ingen sige noget om, men man maa formode, at Spørgsmaalet ligger langt ude i Fremtiden. Vi havde ønsket, at denne Kapital overhovedet ikke paa ny skulde udtrækkes af Landmandsbanken, men at Staten vedblivende skulde have Haand i Hanke med dette vort Lands største Pengeinstitut og gennem sine Repræsentanter i Bankraadet og Direktionen øve yderligere Indflydelse paa, hvorledes Pengevæsenet her i Landet skulde forme sig, udover den Indflydelse, som allerede kan udøves gennem selve Nationalbanken. Vort Standpunkt har ikke fundet Tilslutning helt ud i Udvalget, men man har dog gjort den Indrømmelse overfor os, at først skal den private Aktiekapital udtrækkes, og derefter vil der en Gang i Fremtiden blive Tale om at udtrække den af Staten indskudte Kapital. For øvrigt er det til enhver Tid det af Rigsdagen nedsatte Udvalg i Forbindelse med Handelsministeren, der fastsætter de Regler, hvorefter den indskudte Kapital kan udgaa.

§ 1, andet Stykke, omhandler Statens Garanti, dens Forpligtelse udover den Forpligtelse, som Staten paatager sig ved at indskyde de 40 Millioner. Der er ikke rørt derved udover, at det nu foreslaas, at det af Rigsdagen nedsatte Udvalg skal bestaa af 9 Medlemmer. Det er en Selvefølge, at der ogsaa indenfor vort Parti har været fremført Betæneligheder ved at lade Staten blive saa stærkt engageret, som Tilfældet er her. Men det har været og er fremdeles en bydende Nødvendighed at træffe de Foranstaltninger, som skal til for at sikre den nødvendige Ro og skabe den nødvendige Tillid til Landmandsbanken, og det er indlysende, at jo stærkere Staten binder sig med sin Garanti, desto større Sikkerhed har man for, at man overhovedet faar tilvejebragt den Ro og den Tillid, som er den nødvendige Betingelse for, at Banken kan føres videre. Derfor har Socialdemokratiets Medlemmer i Udvalget ogsaa kunnet tiltræde det af Regeringen fremsatte Forslag om Statens yderligere Medvirken til at skaffe fornøden Kapital til Landmandsbanken, saaledes